

2069**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 24 grudnia 2002 r.

w sprawie właściwości organów podatkowych.

Na podstawie art. 17 § 2, art. 18 § 2, art. 22 § 6, art. 48 § 4, art. 67 § 3 i art. 75 § 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach niektórych zobowiązań podatkowych lub poszczególnych kategorii podatników, płatników lub inkasentów;
- 2) właściwość miejscową organów podatkowych w przypadku zaistnienia zdarzenia powodującego zmianę właściwości miejscowej w trakcie roku podatkowego;
- 3) właściwość rzeczową organów podatkowych w sprawach związanych ze stosowaniem ulg w zapłacie zobowiązań podatkowych;
- 4) właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach stwierdzenia nadpłaty podatków pobieranych przez płatników.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o „ustawie”, rozumie się przez to ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa.

Rozdział 2**Właściwość miejscowa organów podatkowych w sprawach niektórych zobowiązań podatkowych lub poszczególnych kategorii podatników**

§ 2. W sprawach podatku dochodowego od osób prawnych właściwy miejscowo jest organ podatkowy według adresu siedziby wynikającej:

- 1) z odpowiedniego rejestru lub
- 2) ze statutu lub umowy, jeżeli adres siedziby nie został ujawniony w odpowiednim rejestrze.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 32, poz. 301, Nr 43, poz. 378 i Nr 93, poz. 834).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452 oraz z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387.

§ 3. Właściwym w sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych podatkowej grupy kapitałowej jest organ podatkowy właściwy w sprawach tego podatku dla spółki reprezentującej taką grupę, wskazanej w umowie o jej utworzeniu.

§ 4. 1. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych ustala się według miejsca pobytu osoby fizycznej, jeżeli nie ma ona miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Przy opodatkowaniu małżonków mających różne miejsca zamieszkania, jeżeli na ich wniosek podlegają oni łącznemu opodatkowaniu, właściwość miejscową ustala się według miejsca zamieszkania jednego z małżonków, wskazanego we wspólnym rocznym zeznaniu podatkowym.

3. W przypadku spółki niemającej osobowości prawnej właściwym miejscowo organem podatkowym, w którym składa się sprawozdanie finansowe dołączone do zeznania podatkowego, jest:

- 1) organ podatkowy właściwy ze względu na adres siedziby spółki, jeżeli przynajmniej dla jednego wspólnika jest on właściwy;
- 2) organ podatkowy właściwy dla jednego ze wspólników wedle ich wyboru, jeżeli organ podatkowy, o którym mowa w pkt 1, nie jest właściwy dla żadnego ze wspólników, a jeżeli wspólnicy nie dokonali wyboru — organ podatkowy właściwy dla wspólnika wskazanego w pierwszej kolejności w umowie spółki.

§ 5. 1. W sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych lub podatkiem dochodowym od osób prawnych dochodów z działalności gospodarczej uzyskiwanych przez będących nierezidentami podatników tych podatków, właściwe miejscowo są ustalone według miejsca prowadzenia działalności następujące urzędy skarbowe:

- 1) w województwie dolnośląskim — Urząd Skarbowy Wrocław-Psie Pole;
- 2) w województwie kujawsko-pomorskim — Drugi Urząd Skarbowy w Bydgoszczy;
- 3) w województwie lubelskim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Lublinie;
- 4) w województwie lubuskim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Zielonej Górze;
- 5) w województwie łódzkim — Urząd Skarbowy Łódź-Śródmieście;
- 6) w województwie małopolskim — Urząd Skarbowy Kraków-Śródmieście;
- 7) w województwie mazowieckim — Drugi Urząd Skarbowy Warszawa-Śródmieście;

- 8) w województwie opolskim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Opolu;
- 9) w województwie podkarpackim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Rzeszowie;
- 10) w województwie podlaskim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Białymstoku;
- 11) w województwie pomorskim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Gdańsku;
- 12) w województwie śląskim — Pierwszy Urząd Skarbowy w Katowicach;
- 13) w województwie świętokrzyskim — Drugi Urząd Skarbowy w Kielcach;
- 14) w województwie warmińsko-mazurskim — Urząd Skarbowy w Olsztynie;
- 15) w województwie wielkopolskim — Urząd Skarbowy Poznań-Nowe Miasto;
- 16) w województwie zachodniopomorskim — Trzeci Urząd Skarbowy w Szczecinie.

2. W przypadku uzyskiwanych przez podatników, o których mowa w ust. 1, dochodów:

- 1) z tytułu wywozu ładunków i pasażerów, przyjętych do przewozu w polskich portach morskich — właściwy miejscowo jest urząd skarbowy według adresu siedziby Agencji Morskiej;
- 2) innych niż wymienione w ust. 1 lub w pkt 1 — właściwe miejscowo są urzędy skarbowe wymienione w ust. 1, ustalone ze względu na miejsce uzyskania przychodu, albo jeżeli pobór podatku następuje za pośrednictwem płatnika, ze względu na adres jego siedziby lub miejsca zamieszkania, jeżeli płatnik jest osobą fizyczną.

3. Jeżeli podatnik, o którym mowa w ust. 1, prowadzi działalność na terenie więcej niż jednego województwa lub prowadzi więcej niż jeden z rodzajów działalności wymienionych w ust. 1 i 2 — właściwy miejscowo jest Drugi Urząd Skarbowy Warszawa-Śródmieście.

§ 6. 1. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach podatku od spadków i darowizn ustala się:

- 1) w sprawach spadku i zachowku — według miejsca położenia przedmiotów majątkowych nabytych w drodze spadku, a jeżeli przedmioty te są położone na obszarze działania dwóch lub więcej urzędów skarbowych — według ostatniego miejsca zamieszkania spadkodawcy, a w przypadku braku takiego miejsca — według ostatniego miejsca jego pobytu;
- 2) w sprawach prawa do wkładów oszczędnościowych wypłacanych na podstawie dyspozycji wkładcy na wypadek śmierci, jeżeli nabywca wkładów oszczędnościowych nie jest równocześnie spadkobiercą wkładcy — według ostatniego miejsca zamieszkania wkładcy;
- 3) w sprawach darowizny:
 - a) jeżeli przedmiotem darowizny jest nieruchomości, użytkowanie wieczyste, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, spół-

dzielcze prawo do lokalu użytkowego lub prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej — według miejsca położenia nieruchomości,

- b) jeżeli przedmiotem darowizny są rzeczy ruchome lub inne niż wymienione w lit. a prawa majątkowe — według miejsca zamieszkania lub adresu siedziby darczyńcy w dniu przyjęcia darowizny przez obdarowanego, a jeżeli darczyńca nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w kraju — według miejsca zamieszkania obdarowanego,
 - c) jeżeli przedmiotem darowizny są rzeczy lub prawa majątkowe wymienione w lit. a i jednocześnie inne rzeczy lub inne prawa majątkowe — według miejsca położenia nieruchomości,
 - d) otrzymanej z zagranicy — według miejsca zamieszkania obdarowanego;
- 4) w sprawach zasiedzenia:
- a) jeżeli przedmiotem zasiedzenia jest nieruchomości, użytkowanie wieczyste lub służebność gruntowa — według miejsca położenia nieruchomości,
 - b) dotyczących rzeczy lub praw majątkowych wymienionych w lit. a i jednocześnie rzeczy ruchomych — według miejsca położenia nieruchomości;
- 5) w sprawach nieodpłatnego zniesienia współwłasności, jeżeli przedmiotem zniesienia współwłasności jest nieruchomości, użytkowanie wieczyste, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego lub prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej — według miejsca położenia nieruchomości.

2. Jeżeli nabycie w drodze spadku lub darowizny dotyczy w całości lub w części rzeczy położonych za granicą lub praw majątkowych podlegających wykonaniu za granicą, właściwy miejscowo jest urząd skarbowy według miejsca zamieszkania spadkobiercy lub obdarowanego w dniu nabycia spadku lub otrzymania darowizny, a w przypadku braku takiego miejsca — według ostatniego miejsca ich pobytu.

§ 7. Właściwość miejscową organów podatkowych ustala się w sprawach:

- 1) opłaty targowej — według miejsca położenia targowiska;
- 2) opłaty miejscowej — według położenia miejscowości, w której jest pobierana opłata;
- 3) opłaty administracyjnej, o której mowa w przepisach o podatkach i opłatach lokalnych — według siedziby organu, który dokonał czynności urzędowej.

§ 8. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta ustala się według:

- 1) miejsca zamieszkania płatnika lub inkasenta, jeżeli płatnik lub inkasent jest osobą fizyczną;
- 2) adresu siedziby płatnika lub inkasenta, jeżeli płatnik lub inkasent nie jest osobą fizyczną;

3) miejsca prowadzenia działalności przez płatnika lub inkasenta, jeżeli nie można ustalić właściwości w sposób wskazany w pkt 2.

§ 9. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej w sposób wskazany w przepisach prawa podatkowego, właściwym organem podatkowym jest odpowiednio Drugi Urząd Skarbowy Warszawa-Śródmieście lub Prezydent miasta stołecznego Warszawy.

Rozdział 3

Właściwość miejscowa organów podatkowych w przypadku zaistnienia zdarzenia powodującego zmianę właściwości miejscowej w trakcie roku podatkowego lub okresu rozliczeniowego

§ 10. 1. Organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawach należnego za dany rok podatkowy podatku dochodowego:

1) od osób fizycznych dla podatników, którzy zmienili miejsce zamieszkania lub pobytu, wskutek czego właściwy stał się organ podatkowy inny niż dotychczasowy — jest organ podatkowy właściwy według miejsca zamieszkania lub pobytu w ostatnim dniu roku podatkowego, a gdy zamieszkanie lub pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ustał przed tym dniem — według ostatniego miejsca zamieszkania lub pobytu na jej terytorium;

2) od osób prawnych dla podatników, którzy zmienili adres siedziby, wskutek czego właściwy stał się organ podatkowy inny niż dotychczasowy — jest organ podatkowy właściwy według adresu siedziby w ostatnim dniu roku podatkowego, za który jest składane zeznanie.

2. Jeżeli zgodnie z odrębnymi przepisami podatnik jest obowiązany do ujawnienia adresu siedziby w odpowiednim rejestrze, przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się, gdy nowy adres siedziby został ujawniony w tym rejestrze do końca roku podatkowego, za który jest składane zeznanie.

§ 11. 1. Organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawach zaliczek na podatek dochodowy:

1) od osób fizycznych dla podatników, którzy w trakcie roku podatkowego zmienili miejsce zamieszkania lub pobytu, wskutek czego właściwy stał się organ podatkowy inny niż dotychczasowy — jest organ podatkowy właściwy według miejsca zamieszkania lub pobytu w ostatnim dniu tego okresu rozliczeniowego, którego deklaracja dotyczy, a gdy zamieszkanie lub pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ustał przed tym dniem — według ostatniego miejsca zamieszkania lub pobytu na jej terytorium;

2) od osób prawnych dla podatników, którzy w trakcie roku podatkowego zmienili adres siedziby, wskutek czego właściwy stał się organ podatkowy inny niż dotychczasowy — jest organ podatkowy właściwy według adresu siedziby w ostatnim dniu tego okresu rozliczeniowego, którego deklaracja dotyczy.

2. Jeżeli zgodnie z odrębnymi przepisami, podatnik jest obowiązany do ujawnienia adresu siedziby w od-

powiednim rejestrze, przepis ust. 1 pkt 2 stosuje się, gdy nowy adres siedziby został ujawniony w tym rejestrze do końca okresu rozliczeniowego, którego deklaracja dotyczy.

§ 12. 1. Organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawach rozliczeń podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego za dany okres rozliczeniowy dla podatników, którzy w trakcie okresu rozliczeniowego zmienili miejsce wykonywania czynności, miejsce zamieszkania lub adres siedziby, wskutek czego właściwy stał się organ podatkowy inny niż dotychczasowy — jest organ podatkowy właściwy dla podatnika z tytułu rozliczeń podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego w ostatnim dniu tego okresu.

2. Jeżeli zgodnie z odrębnymi przepisami podatnik jest obowiązany do ujawnienia adresu siedziby w odpowiednim rejestrze, przepis ust. 1 stosuje się, gdy nowy adres siedziby został ujawniony w tym rejestrze do końca okresu rozliczeniowego, którego deklaracja dotyczy.

Rozdział 4

Właściwość rzeczowa organów podatkowych w sprawach związanych ze stosowaniem ulg w zapłacie zobowiązań podatkowych

§ 13. 1. Organy podatkowe, które na podstawie odrębnych przepisów są właściwe do ustalania lub określania zobowiązań z tytułu podatków, opłat oraz niepodatkowych należności budżetowych, zwanych dalej „podatkami”, są również właściwe do:

- 1) zwalniania płatników z obowiązku pobrania podatku lub zaliczek na podatek — bez ograniczenia kwoty;
- 2) ograniczania poboru zaliczek na podatek — bez ograniczenia kwoty;
- 3) odraczania terminu płatności oraz rozkładania na raty zapłaty podatku — bez ograniczenia kwoty oraz okresu spłaty;
- 4) odraczania oraz rozkładania na raty zapłaty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę — bez ograniczenia kwoty oraz okresu spłaty;
- 5) umarzania w całości lub w części zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę lub opłaty prolongacyjnej — bez ograniczenia kwoty.

2. Organy podatkowe właściwe do orzekania o odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta są również właściwe, w zakresie należności przypadających od płatników lub inkasentów, do:

- 1) odraczania terminu płatności oraz rozkładania na raty zapłaty podatku — bez ograniczenia kwoty oraz okresu spłaty;
- 2) odraczania oraz rozkładania na raty zapłaty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę — bez ograniczenia kwoty oraz okresu spłaty;
- 3) umarzania z urzędu zaległości podatkowych lub opłaty prolongacyjnej w przypadkach, o których mowa w art. 67 § 4 pkt 3 i 4 ustawy — bez ograniczenia kwoty.

3. W sprawach z zakresu prawa podatkowego powierzonych do wykonania organom podatkowym pierwszej instancji organy te są właściwe do odraczania innych terminów określonych w przepisach prawa podatkowego — bez ograniczenia terminu odroczenia, z wyjątkiem terminów określonych w art. 68—71, art. 77 § 1—3, art. 79 § 2, art. 80 § 1, art. 87 § 3 i 4, art. 88 § 1 i art. 118 ustawy.

Rozdział 5

Właściwość miejscowa organów podatkowych w sprawach stwierdzenia nadpłaty podatków pobieranych przez płatników

§ 14. 1. Organami podatkowymi właściwymi miejscowo w sprawach dotyczących stwierdzenia nadpłaty podatków pobieranych przez płatników są:

- 1) urzędy skarbowe, jeżeli podatki, zgodnie z odrębnymi przepisami, są wpłacane na rachunki urzędów skarbowych, właściwe ze względu na:
 - a) miejsce zamieszkania płatnika, jeżeli płatnik jest osobą fizyczną,
 - b) adres siedziby płatnika, jeżeli płatnik nie jest osobą fizyczną,
 - c) miejsce prowadzenia działalności przez płatnika, jeżeli nie można ustalić właściwości w sposób wskazany w lit. b;
- 2) wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta, marszałek województwa, jeżeli podatki, zgodnie z odrębnymi przepisami, są wpłacane na rachunek jednostki samorządu terytorialnego — właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub adres siedziby płatnika.

2. W przypadku podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego pobieranego przez płatnika właściwe miejscowo w sprawach stwierdzenia nadpłaty są organy podatkowe właściwe dla podatnika z tytułu rozliczeń podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego.

3. W przypadku podatku od czynności cywilnoprawnych pobieranego przez płatnika właściwe miejscowo w sprawie stwierdzenia nadpłaty są organy podatkowe właściwe miejscowo w sprawach tego podatku.

Rozdział 6

Przepis końcowy

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.³⁾

Minister Finansów: w z. *I. Ożóg*

³⁾ Zakres spraw regulowany niniejszym rozporządzeniem był uregulowany w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 stycznia 1999 r. w sprawie właściwości miejscowej organów podatkowych w sprawach niektórych zobowiązań podatkowych oraz w sprawach nadpłaty podatków pobieranych przez płatników (Dz. U. Nr 6, poz. 38, z 2001 r. Nr 137, poz. 1537), w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1999 r. w sprawie właściwości miejscowej organów podatkowych w sprawach niektórych zobowiązań podatkowych oraz poszczególnych kategorii podatników (Dz. U. Nr 110, poz. 1277 oraz z 2002 r. Nr 58, poz. 530), które utraciły moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, i w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 4 maja 2001 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 40, poz. 463), które w tym zakresie przestaje obowiązywać z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2070

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 24 grudnia 2002 r.

w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od osób fizycznych od niektórych dochodów (przychodów) oraz zwolnienia niektórych grup płatników z obowiązku pobrania podatku.

Na podstawie art. 22 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 32, poz. 301, Nr 43, poz. 378 i Nr 93, poz. 834).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452 oraz z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387.

§ 1. Zarządza się zaniechanie poboru podatku dochodowego od osób fizycznych od dochodów (przychodów) z tytułu diet i innych należności związanych z podróżą, otrzymywanych przez:

- 1) członków związków zawodowych, organizacji pracodawców, samorządów zawodowych i gospodarczych, w związku z realizacją przez tych członków celów statutowych wymienionych organizacji działających zgodnie z ustawami regulującymi zasady ich tworzenia i funkcjonowania,
- 2) osoby działające w imieniu osób prawnych będących członkami organizacji wymienionych w pkt 1, realizujące cele statutowe tych organizacji,
- 3) osoby wymienione w art. 13 pkt 5, 7 i 9 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od